

ایران و اسلام

در نشریه آلمانی زبان اشپیگل

من نمیدانم اینهمه بی فرهنگی و جنایات بر سر

نفت قم است و حوزه علمیه باید فدا نفت شود؟

از متن اعلامیه امام راحل خمینی قدس سره الشریف به مناسبت چهلم فاجعه قم
«سال ۱۳۴۲ خورشیدی» به نقل از کتاب بررسی و تحلیلی از نهضت امام خمینی در
ایران، نگارش حمید روحانی، جلد اول، صفحه ۴۱۲-۴۱۳.

پلنگ قم!...

نفت خام!...

اشپیگل، سال ۱۹۵۷ میلادی = ۱۳۳۶ خورشیدی، شماره ۱، صفحه ۳۰.

«بیش از این، به کشورهای متجاوز حتی يك قطره نفت نیز صادر نکنید!... خط
لوله‌های نفت را منفجر کنید و مراقب معادن زیرزمینی خود باشید!...»
این شعارهایی است که رادیو مسکو ظرف هفته‌های اخیر، چندین بار به
صورت‌های گوناگون برای کشورهای نفت‌خیز عرب پخش کرده است.
سه تلمبه خانه، متعلق به شرکت نفت انگلیس - عراق تاکنون نابود شده است؛
و از این رهگذر، ۶۶٪ صدور نفت عراق به سایر کشورها تقلیل یافته است. عربستان
سعودی نیز، صدور نفت خود را که به يك شرکت انگلیسی تعلق دارد، به پالایشگاه
بزرگ بحرین متوقف ساخته است. و به همین دلیل، اکنون بیش از همیشه، شرکتهای
بزرگ نفتی کوششهای خویش را روی میادین نفت ایران متمرکز کرده و متوجه آن
شده‌اند.

من اعلامیه حضرت حجة الاسلام والمسلمین حضرت آية العظمی آقا خمينی امام العظمی علی روضه المسلمین بمنازل چهارم فاجعه قم

بسم الله الرحمن الرحيم

چهل روز از مرگ و ضرب و جرح عزیزان ما گذشته، چهل روز است از زمانه گمان کشتگان مدرسه نیز بر عزیزان خود سوگواری میکنند، در روز بدر فتنه خیمه مرحوم سید موسی وودباری که آثار عظمت مصیبت، چهره اش را درهم شکسته بود، بلافاصله من آمد پایه زبان می شود مادری فرزند مرده و پدیده های تجدیده را تسلیت داد؛

باید به پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله و امام عصر عجل الله تعالی فرجه عرض تسلیت کرده مایرای خاطر آن بزرگوار این سبلی خود دیم، جوانان خود را از دست دادیم، جرم مباحیبت از اسلام و استقلال ایران است، مایرای اسلام اینها اهانت شده و من شوم، مادران نظار حبس و زجر و اعدام نشسته ایم، بگذار دستگاه جبار هر عمل غیر انسانی که می شواهد بکنند، دست و پای جوانان ما را بشکنند، مریضهای ما را از مریضخانه ها بیرون کند، ما را تهدید بقتل و هتک اعراض کند، مدارس علم دین را خراب کند، کبوتران حرم اسلام را از آشیانه خود آواره کند، در این چهل روز ما نتوانستیم احصایه مقتولین و معصومین و غارت شدگان و از دست دست یاوریم، نمی دانیم چند نفر دو زهر خاک و چند نفر در سیاه چاله های زندان ها و چند نفر در پنهانی بسر می برنده چنانکه به انداز سالهای دراز عدد مقتولین رسید گوهرشاد را که با کمیونیا حمل کردند تمیید ایم. اشکال بزرگ آن است که بهر دستگامی رجوع می شود می گویند: اینها که شده است با ما علی حضرت است و چاره ای نیست از نخست وزیر تا رئیس شهربانی و فرماندار قم همه می گویند: فرمان مبارک است، می گویند: جنایات مدرسه فنیجه بدستور ایشان است، بدستور اعلیحضرت مریضها را از مریضخانه بیرون کرده اند، دستور ایشان است که اگر در جواب حضرت آیه الله حکیم کاری انجام ندهید، گناهها و زنها را بر جانهای و ابستازل شاه ابریزیم و شاه را بکشیم و خانه هاتان را غارت کنیم. دستور اعلیحضرت است که بدون مجوز قانونی طلب و بگیریم و بلباس سرباز. هر آوریم، دستور اعلیحضرت است که بدانگاه بریزند و دانشجو یان را بکوبند.

بماوردین تمام قانون شکنی ها را بشاه نسبت می دهند، اگر اینها صحیح است، باید فاتحه اسلام و ایران و قوانین و اخوانه، و اگر صحیح نیست و اینها بدو جرمها و قانون شکنی ها و اعمال غیر انسانی و شاه نسبت میدهند، پس چرا ایشان از خود دفاع نمی کنند تا تکلیف مردم با دولت روشن شود و اعمال جرمها پشیمان شود و موقع مناسب برای اعمال خود برسانند؟

کراواتی که کرده ام که این دولت سوختن داشته و با احکام اسلام مخالف است، و نه آن ای یکی پس از دیگری ظاهر می شود، وزارت دادگستری دولت با طرحهای خود را نهاد اسلام و روحیبت از شراف و طبقات مختلف خود را با احکام مسلمة اسلام ظاهر کرد از این بیعت باید در اعتراض و نوسان سلیمین بهبودی، تباری و دشمنان اسلام و مسلمین نکالت کنند منتظر این دولت و بعضی اعضاء آن معصوم اسلام است تا این دولت غاصب باقی سرکار افسوسمیز روز خوش نخواهند دید.

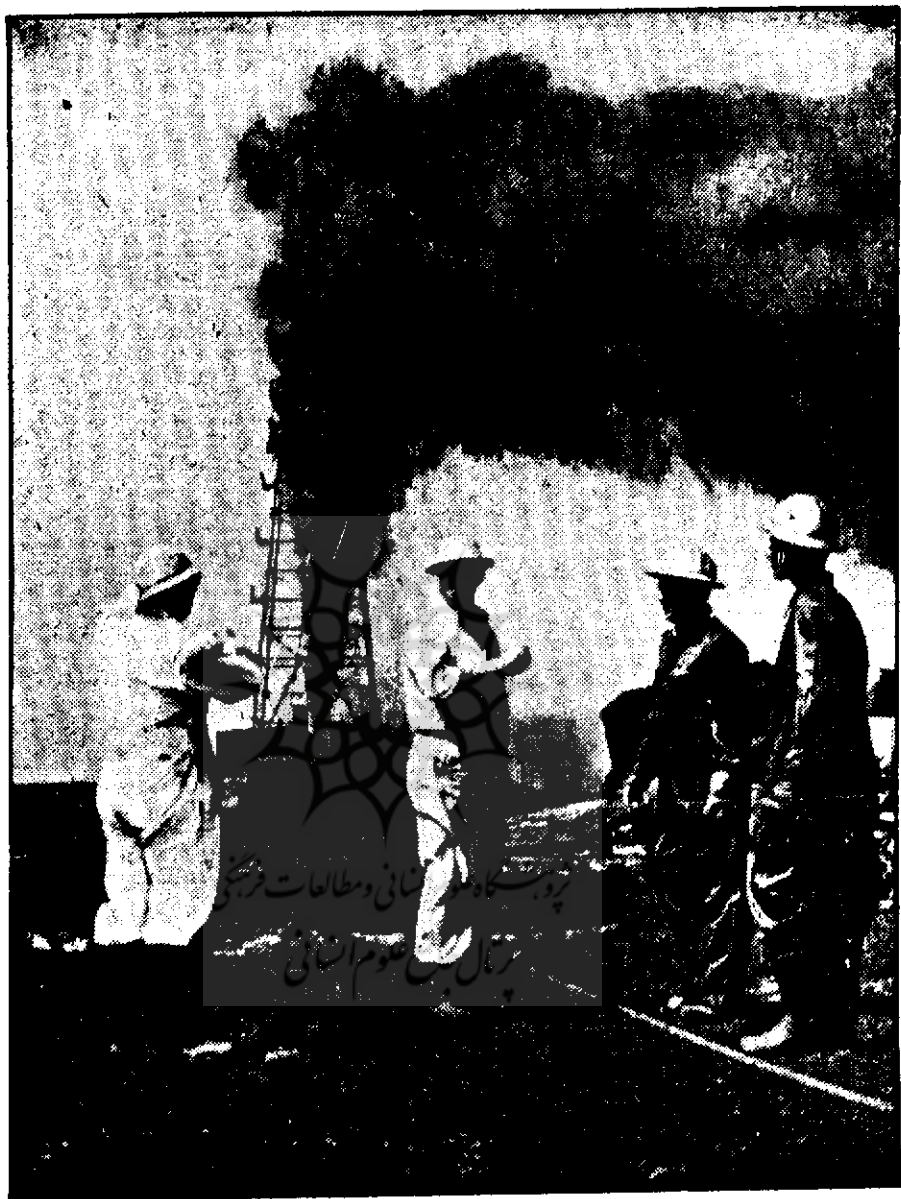
من می دانم اینهمه بی فرهنگی و جنایات برای نیت قیامت و حوزة علمیه باید فدای نیت شود؛ یا برای اسرائیل است، و ما را مزاحم پیمان با اسرائیل دولت اسلامی می دانند.

دو سه روز ما باید ناپوشیم، اسلام و احکام اسلام و ذرات اسلام باید فدا شوند، دستگاه جبار گسبان کرده است با این اعمال غیر انسانی و فشارها می تواند ما را از عقید خود که جلوگیری از ظلم و خود سرها و قانون شکنی ها و حفظ حقوق اسلام و ملت و بسر تراری عدالت اجتماعی که مقصد بزرگ اسلام است منصرف کند؟

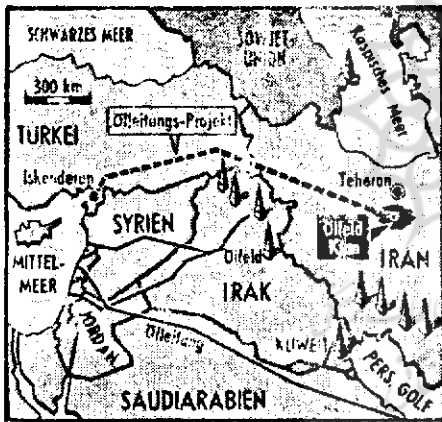
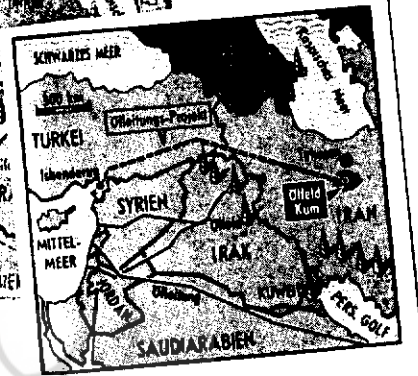
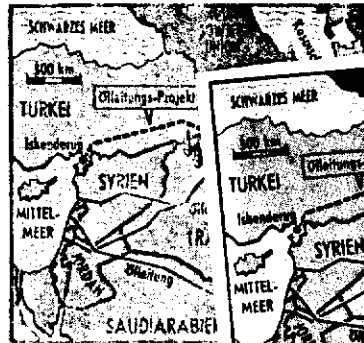
ما از سربازی فرزندان اسلام هراسی نداریم، بگفتار جوانان ما بسربازخانه بروند و سربازان و تربیت کنند و سطح انکار آنها بالا برند، بگفتار در بین سربازان، افراد روشن ضمیر و آزادمنشی باشند تا بلکه بقواست مساوتند، مثال، ایران آزادی و سر بلندی نایل شود، می دانیم که صاحب منصبان معظم ایران، درجه داران معترم برادری، اوتش با ما در این فتنه همراه، و برای سربازانی ایران ندا که هسته من می دانم درجه داران را باوجدان و رضای بین جنایت و وحشتگرایی نیستند، من از فشارها نیکی بر آنها وارد می شود مطلع و متأسفم من آنها برای نجات ایران و اسلام دست برادری می دهم، من می دانم قلب آنها از تسلیم و مقابل اسرائیل مضطرب است، و رضای نمی شوند بر آن در زیر چنگله بود با پامال شود.

من برسانم مالک اسلام و دول هرسی و غیره می کشم؛ علماء اسلام و زعمای دین و ملت دیندار ایران و اوتش تعجب با دول اسلامی برادری و در منافع و شاره مدوش آنها است و از پیمان با اسرائیل دشمن اسلام و دشمن ایران منتظر و منتظر است اینجانب این مطلب را بصراحت گفتیم، بگفتار عمال اسرائیلی بزنندگی من خاتمه دهند.

مناسب است، ملت مسلمانان در ایران و غیر ایران، روز چهلم فاجعه بزرگ اسلام، بادی از مصیبتهای وارده بر اسلام و حوزة علمیه اسلامی بکند، در صورتیکه عمال دولت مانع نشوند مجالس سوگواری داشت باشند و بر مسیبت اینجانب تخفیر نکنند.



روزی هزار مارك دستمزد كينلى آمريكايى براى خاموش كردن و مهار كردن چاه پلنگ نفت
قم، به اضافه دستمزدهاى گراف براى دستياران و هزينه هاى سنگين پذيرايى و غيره...



پژوهشگاه علوم انسانی و
رتال جامع علوم

«مسیر طرح لوله کشی نفت قم» به «بندر اسکندرون ترکیه» که آمریکاییها فراهم کرده بودند.
در نقشه هر فاصله خط لوله انتقال نفت ۳۰۰ کیلومتر است.

چهاردهمین چاه نفت کویت توسط مهارجران پر تلاش ایرانی مهار شد

توسط کارشناسان ایرانی در کویت:
پانزدهمین چاه نفت مشتعل
کویت خاموش شد.

روابط عمومی شرکت ملی نفت
ایران اعلام کرد: چاه شماره ۳۳۶ منطقه
بورگان کویت بدست
کارشناسان مهارجران شرکت ملی نفت
ایران ساعت ۱۵/۳۰
دوازدهم مهر گردید. این گزارش حاکیست
عملیات نقل مکان و برپایی
کلید وسایل و ماشین آلات ویژه
خاموش کردن چاه روز گذشته
انجام و تکمیل گردید و با
سرعت عمل و مهارت ویژه تیم
کارشناسان ایرانی از کورمان
در ظرف زمانی کمتر از یک
روز چاه شماره ۳۳۶ کویت به
مهار کامل گروه ایرانی درآمد.
از این چاه روزانه ۷ هزار
بشکه نفت فوران می‌شود.

بورگان کویت را که روزانه
تولیدی معادل ۱۸ هزار بشکه
داشت، نوابسته ظرف مدت ۸
ساعت خاموش و مهار کنند.
بر اساس این گزارش کلیه
عملیات نقل مکان و برپایی
وسایل و ماشین آلات و
همچنین خاموش کردن و مهار
کامل این چاه روز یکشنبه
انجام و تکمیل گردید.
لازم به توضیح است که
این روزها در جای جای کویت
سخن از سرعت عمل و دقت تیم
مهارجران است.

روابط عمومی شرکت ملی نفت
ایران اعلام کرد:
پس از تلاش روز افزون و
مجددانه متخصصین توانمند
جمهوری اسلامی ایران چاه
شماره ۱۴۲ منطقه بورگان
کویت ساعت ۱۸ روز یکشنبه
(۷۰/۷/۱۴) مهار گردید.
گفته می‌شود که این چاه
کارشناسان تیم مهارجران
ملی نفت ایران با انجام عملیات
برق‌آب و افتخار آمیز شگفتی
آفریننده و در میان همسران
دیگر ایران چاه شماره ۱۴۲ منطقه

۱- از ابتدای پیدایش نفت و کندن چاههای نفت در یکصد ساله اخیر در سراسر دنیا، فقط
امریکاییها توانایی مهار کردن چاههای نفتی فوران کرده را داشتند و نیز تکنیک خاموش کردن
چاههای نفتی را بلد بودند. و به همین جهت در سال ۱۹۵۶ میلادی = ۱۳۳۵ خورشیدی که چاه نفت
قم فوران کرده بود، تنها چاره، دعوت از کینلی امریکایی بود که با دستمزد بسیار گرانی برای مهار
کردن چاه نفت قم انجام گرفت.

در آن زمان رادیو مسکو حملات بسیار شدیدی به امریکاییها و کینلی کرد که برای غارت
کردن مردم فقیر چنین دستمزدهایی را می‌گیرند... کینلی امریکایی در برابر خبرنگاران در کنار چاه
فوران کرده قم گفت:

«در پاسخ به رادیو مسکو اعلام می‌کنم که وقتی روسها مرا برای مهار کردن و خاموش کردن
چاههای نفت خودشان دعوت کنند، سه برابر دستمزد خواهم گرفت...»

از قضای روزگار حدود بیست سال بعد چند چاه نفتی در روسیه فوران کرد و آتش گرفت و
روسها در مدت بیش از دو ماه نتوانستند آن را خاموش کرده و مهار نمایند... ناچار از کینلی
امریکایی دعوت کردند که برای خاموش کردن و مهار کردن چاههای نفتی روسیه به آنجا برود، اما
کینلی امریکایی اعلام کرد که دستمزد او برای خاموش کردن و مهار کردن چاههای نفت روسیه سه
برابر معمول است و ثانیاً اینکه: رادیو مسکو باید پوزشخواهی از حملات گذشته‌اش درباره گرانی
دستمزدش در مهار کردن چاه نفت قم بکند... و به تمام زبانهایی که رادیو مسکو برنامه دارد آن
پوزش خواهی را بخش کند.

پس از گذشت سه روز، روسها دو شرط کینلی را پذیرفتند... و جالب است که گفته شود:
کینلی از لحظه‌ای که دعوت می‌شد، دستمزد خود و همکاریاش را مطالبه می‌کرد... اما اینک پس از
گذشت ۳۵ سال از آن فوران تاریخی عظیم نفت قم، ایرانیها با همت والای خویش چنین پیروزمای
درخشانی را در سطح جهانی به دست آورده‌اند.

امریکاییها امیدوارند بتوانند، با موفقیت، ایران را از بحرانی که دامنگیر کشورهای نفت خیز عرب شده است، دور نگه دارند. آنان طرحی را می‌خواهند تحمیل کنند، که با يك كشف هیاهوبرانگیز در ایران ارتباط دارد:

«حدود يكصد و پنجاه كيلومتر دور از جنوب تهران، از حدود چهار ماه پیش، يك مخزن نفت كشف شده که از نظر اهمیت و قدرت تاکنون در خاورمیانه بی‌همتا بوده است!...»

این چاه که درست در وسط کویر قم حفاری شده است، می‌تواند در سال سه میلیون* تن نفت خام بیرون بدهد. این رقم، دو برابر مقدار نفتی است که هشت شرکت بین‌المللی نفت در جنوب ایران سالانه نفت خام استخراج می‌کنند. سالهاست که «شرکت ملی نفت ایران» - «National Iranian Oil Company» - کوشش می‌کند تا مخازن جدید نفتی را کشف و استخراج کند، به ویژه، مایل است این کار را بیرون از منطقه جنوبی ایران، که پس از سقوط مصدق، در برابر کسب سود بیشتر از سابق، در اختیار شرکتهای امریکایی انگلیسی و فرانسوی قرار داده است، انجام دهد.

در سال ۱۹۴۹ (میلادی ۱۳۲۸ خورشیدی) دولت ایران از يك زمین‌شناس معروف سوئیسی، به نام «پروفسور دکتر آرنولد هایم» (P. Dr. Arnold Heim) و «دکتر اگوست گناسر» (Dr. August Gnasser) و شش نفر دیگر خواست که به کشف مخازن جدید نفت، در ایران بپردازند. این هیئت، چهار سال تمام در کویر قم به جستجوی معادن نفتی بودند.

زمانی که اختلاقات ایران و انگلیس بر سر نفت آغاز شد (منظور زمان مصدق است - م) بر اساس سفارش و معرفی پروفسور هایم، دولت ایران به يك شرکت حفاری امریکایی به نام «Drilling And Exploration Inc. Co» از لوس آنجلس، ماموریت داد که نخستین حفاریهای خود را در کویر قم به عمل آورد. اما چهار مرحله اول حفاری با ناکامی مواجه شد.

«پروفسور هایم» در این مورد می‌گوید:

«حدود ۲۲۰۰ متر عمق، سر مته‌های حفاری در نمک و کچ گیر کرد، در حفاری پنجم بود که مته از تخته‌های کچ گذشت و به بخشهای زغال سنگی رسیده و این نقطه درست همان است که عیناً در منطقه حفاری انگلیسیها در ایران نیز وجود داشت و انگلستان از این رهگذر، به صدها میلیون تن نفت خام رسید و استخراج کرد.»

طعم این پیروزی را پروفسور ۷۴ ساله سوئیسی نتوانست در محل بچشد، زیرا توانایی تحمل مشقت و سختی استخراج نفت را نداشت و از این رو فرماندهی

عملیات را به دوست خود، «دکتر گناسر» واگذار کرد:

«در ساعات بامدادی روز ۲۶ اوت سال ۱۹۵۶ [۴ شهریور ماه ۱۳۳۵] وقتی که مته حفاری به عمق ۲۳۰۰ متر رسیده بود، ناگهان نفت با فشاری بیش از حد از چاه بیرون زد و با خود تخته سنگهایی بیرون می‌انداخت که پس از طی يك قوس در ارتفاع یکصد متری به زمین می‌افتاد. نفتی که بیرون می‌جهید هفتاد درجه حرارت داشت و به شن و ماسه کوبیر فرو می‌رفت. دور تا دور برج حفاری، ظرف مدتی کوتاه، دریاچه نفت درست شد... مهندسین امریکایی، بی‌حاصل و نتیجه سعی کردند تا سر چاه را ببندند، زیرا فشاری برابر با هفتاد اتمسفر مانع انجام هرگونه عملی بود.

روزانه حدود پانزده هزار تن نفت داغ از آسمان به صورت باران به زمین کوبیر فرود می‌آمد. دو دریای سیاه نفت، هر لحظه عمیقتر و بزرگتر می‌شد و گاز و نفت تا کیلومترها دورتر، فضا را فرا گرفته بود!...

هوا از يك ماده، منفجره مخلوط آکنده شده است. يك جرقه کوچک کافی است که فاجعه‌ای غیرقابل پیش‌بینی در منطقه به وجود آورد!...

این مطلبی بود که روزنامه‌های تهران در آن موقع نوشتند و از مردم خواستند که برای زیارت مرقد حضرت معصومه (ع) به قم مشرف نشوند!...

دولت ایران رفت و آمد قطارهای به مقصد آبادان را که از قم می‌گذشت، تعطیل کرد و جاده اصلی منتهی به قم نیز بسته شد. تمام کسانی که در نزدیکی چاه نفت کار می‌کردند، بایست کفش بدون میخ به پا می‌کردند و با «کفش صندل» به این طرف و آن طرف می‌رفتند، زیرا میخ کفش، هنگام اصطکاک با سنگ، امکان پدید آوردن جرقه را داشت و می‌توانست که دریاچه نفت را به آتش بکشد و چاه را دچار حریق کند. صحرایی بزرگ از آتش را - شبیه به جهنم - فراهم آورد!...

واحدهای انتظامی برای حسن اجرای اقدامات امنیتی و حفاظتی در محل مستقر شدند. اما با این اقدامات نیز، خطر از بین نمی‌رفت چرا که دائماً از چاه تخته سنگهایی به بیرون پرتاب می‌شد که امکان داشت با ستونهای آهنین برج حفاری و یا حتی با یکدیگر تماس پیدا کنند و جرقه پدید آورند. مجله گاز نفت که يك نشریه امریکایی است می‌پرسد:

«شرکت نفت ملی ایران اکنون پلنگی را از دم گرفته است، اما چه کسی می‌تواند این پلنگ را در بند آورد؟!...»

آخر الامر دولت ایران با ارسال تلگراف، از «میرون کینلی» (Myron Kinley) امریکایی کارشناس معروف حفاری و مهارکننده آتش‌سوزی چاههای نفت، مقیم

هوستون استمداد کرد. او نیز سریعاً به همراه دستیاران خویش و با تعداد زیادی دستگاههای مربوط به مهار چاه نفت به سوی ایران پرواز کرد.

در این میان، نوزده روز از بروز واقعه گذشته بود. گروه مهارکننده چاه، نخست سدی بر دریاچه نفت بستند و خاکریزهایی ایجاد کردند تا بتوانند از پیشرفت سیل آسای نفت در کویر جلوگیری کنند. کینلی دستمزدی برابر با یکهزار مارک در روز برای خود و حق الزحمه چشم گیری نیز برای همکارانش از ایران تقاضا کرد که مورد پذیرش قرار گرفت و سپس وارد عمل شد.

چهارده شبانه روز، گروه کینلی در اطراف چاه مشغول کار بودند، تا اینکه نهایتاً توانستند سربوشی روی چاه بگذارند، با این حال کینلی نیز نتوانست در چاه را به طور کامل ببندد، زیرا هفتاد آتمسفر فشار نیروی عظیمی بود، به طوری که هنوز هم روزانه هفت هزار تن نفت وارد دو دریاچه نفتی ایجاد شده، می شود! ۱۰۰۰

طرحی که امریکاییها برای این مخزن جدید نفتی دارند این است که: خط لوله ای بین قم تا بندر اسکندرون در ترکیه بکشند!...

این طرح لوله کشی (نقشه را ملاحظه کنید) به نظر صاحبان کنسرسیومها به مراتب بهتر از لوله کشی نفت از میان کشورهای نفت خیز عرب می رسد. طرح لوله کشی از میان کشورهای عربی، هفته پیش از سوی ناسیونالیستهای عرب نفی شده است.

امریکاییها طرح دیگری نیز برای رساندن نفت قم از طریق ترکیه به اروپا دارند. دولتین ایران و ترکیه اندک مدتی پیش، قراردادی را امضا کرده اند که به موجب آن ایران بایست راه آهن خود را طوری به راه آهن ترکیه متصل کند که هم نفت از جنوب ایران و هم از قم وسیله تانکهای راه آهن به سواحل ترکیه برسد. به جز این، قرار است يك خط مواصلاتی زمینی نیز درست شود که در مواقع استثنایی، نفت ایران وسیله تانکهای نفتی به بندر اسکندرون منتقل شود.

* از سه میلیون تن «نفت خام قم» يك میلیون و دویست هزار تن بنزین به دست می آید. این مقدار می تواند بنزین مصرفی رانندگان آلمانی را به مدت شش ماه تأمین کند.